

La vocació d'Alacant

Alacant ha celebrat aquests dies els 500 anys del seu accés oficial a la condició de "ciutat". Un paper signat per Ferran el Catòlic l'any 1490 —i que en aquella petita vila de 3.000 habitants no va tenir cap transcendència efectiva— s'ha convertit en l'emblema de l'autocelebració d'un present suposadament digne de tota satisfacció, de commemoració d'una història molt peculiarment interpretada, i d'un futur que es mira com a envejablement esplendorós. Amb una inversió de 750 milions de pessetes, incomparablement més generosa que allò que es va gastar tot el País Valencià sencera per commemorar els set segles i mig del seu naixement.

Perquè, a més, Alacant no ha celebrat la seua fundació, ni la seua integració en el Regne de València (petit detall oblidat), ni cap *fet* realment transcendental per a la seua història: ha volgut celebrar, únicament i en solitari, la seua pròpia "categoria" de ciutat. Una celebració en la qual han estat absents dos elements essencials: la dimensió crítica i la dimensió valenciana.

Sembla com si de l'antic lema folklòric de "la millor terreta del món", hom hagués volgut passar, aprofitant el centenari, a "la millor ciutat del món". Com si Alacant fóra només l'Esplanda, la mar blava, la llum,... i un projecte de ciutat de fires, turistes i serveis. Com si l'estat dels barris vells no fóra cap problema, ni l'aïllament i marginalitat del nou barri suburbial, ni la feblesa de la integració

social, ni la inconsistència de la vida cultural i associativa. Ni sobretot, la pèrdua accelerada d'alguna forma de personalitat pròpia com a conjunt social urbà, com a ciutat, com a capital. Perquè, ¿de què vol ser capital la ciutat d'Alacant? ¿Quina consistència té un projecte de "capitalitat" abstracta d'un inconcret Mediterrani? ¿Quina ciutat pot ser capital —i per tant centre real d'atracció i d'influència— d'alguna cosa, si no comença per ser capital del seu entorn més pròxim?

Això és el que sembla que l'Alacant oficial (el de les celebracions satisfetes) ignora o vol oblidar: un projecte de ser la capital del sud del País Valencià, i de trobar en aquesta funció la seua autèntica grandesa. Per contra el projecte que ha estat presentat als alacantins és una visió "benidormitzada" del seu futur, una ciutat desconnectada moralment i culturalment del seu entorn, centrada exclusivament en ella mateixa, és a dir en el buit. I Alacant, que té molts motius d'orgull com a ciutat, mereix un futur més sòlid i més seu. Ser la segona capital del País Valencià és —hauria de ser— una realitat molt més important i profitosa que ser una vaga "capital" del no-res.

EL TEMPS

Focs i cendres

En 48 hores s'han cremat al País Valencià més hectàrees de muntanya que en els quatre anys anteriors. Ho reconeixen les autoritats competents, i fa la sensació que ho consideren una desgràcia accidental. Com les riuades, quan arriben. Com si fóra una cosa que no es pot evitar, i a la qual cal resignar-se. Efectivament, al País Valencià els últims anys havia baixat espectacularment el nombre d'hectàrees cremades. Per dues raons: la primera, i principal, perquè ja se n'havien cremat tantes que en queden moltes menys per cremar; i la segona, perquè s'havien posat en marxa uns principis d'acció i de prevenció. Aviat s'ha vist que no era prou. S'ha comprovat que els mitjans de vigilància i control (mecànics i humans) eren suficients per als anys de condicions favorables, però no per a les condicions de perill i per a les autèntiques emergències. Evitar els incendis o controlar-los des del primer moment, conservar i refer els escassos boscos que ens queden, no és cosa de mitges mesures. És cosa d'una política decidida, de prioritats urgents. De no estar a la mercè d'un mal dia o d'un mal vent. De les cendres d'enguany haurien de sorgir les bases d'aquesta nova política. Si no, les cendres s'acumularan cada any, i en seran molts, que es tornen a repetir les condicions favorables al foc.

EL TEMPS. SETMANARI D'INFORMACIÓ GENERAL. **Director:** Oriol Castany. **Subdirector:** Josep Maria Pasqual. **Redacció:** Miquel Alberola, Eduard Company, Xavier Duran, Ismael López Belda, Sílvia Montfort, Nel·lo Pellicer, Albert Punsola, Jordi Sebastià, Xulio Ricardo Trigo, Albert Vicent, Miquel Payeras (Palma de Mallorca), M. Carme Grau Ribot (Andorra), Pau Echaz (Lleida), Cinta Bellmunt (Tarragona), Patricia Alberola (Alacant), Beinat Joan Marí (Eivissa), Univers Bertrana (Perpinyà). **Fotògrafs:** Xesc Amengual, Rafa Gil, Domènec Umbert. **Rúbriques:** Ramon Barnils, Fabià Estapé, Joan F. Mira, Valentí Puig, Joan de Sagarra, Josep Sandoval, Josep M. Sanmartí. **Col·laboradors:** Adolf Beltran, Joan A. Benach, Francesc Caballero, Antoni Castel, Jaume Comelles, Llibert Ferri, Carles Gàmez, Daniel Giralt Miracle, José Luis Guarnier, Juan M. Játiva, Roman Killeen, Enric A. Llobregat, Josep M. Lluró, Assumpció Maresma, Josep V. Marqués, Josep Morell, Manel Ollé, Vera Orlova, Vicent Partal, Toni Picazo, Miquel Porta Perales, Antoni Reig, André Ricard, Enric Satué, Josep Lluís Sirera, Andreu Sotorra, Ferran Torrent, Manuel Vazquez Montalban, Vicenç Villatoro. **EDITA:** Edicions del País Valencià, SA. **Consell d'administració:** Rafael Mansanet (president) **Editor:** Eliseu Climent **Direcció, redacció, administració, publicitat i subscripcions:** Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13. 46001 València. Telèfon: (96) 352 48 69. Fax: (96) 352 09 83. **Redacció de Barcelona:** Carrer de Casanova, 46, 4-2. 08011 Barcelona. Telèfon: (93) 323 00 71. Fax: (93) 323 35 41. **Redacció de Mallorca:** Plaça de Caterina de Thomàs, 4, 4rt, B. 07001 Palma de Mallorca. Telèfon: (971) 72 07 63. **Fotolits:** Gràfiques Papallona. **Fotonecànica color:** Añón. **Impressió:** Gràfiques Morvedre. Depòsit Legal: V.853-1984